

■ † Σάββατον πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων

Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν *

Ἀπόστολος (Ὁσίων, Γαλ. ε' 22-ς' 2)

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· **κατὰ** τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. **Οἱ** δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. **Εἰ** ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. **Μὴ** γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. **Ἀ**δελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **Ἀ**λλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον (Ὁσίων, Ματθ. ια' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς Ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· **Π**άντα Μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Μου· **καὶ** οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. **Δ**εῦτε πρὸς Με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. **Ἄ**ρατε τὸν ζυγὸν Μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' Ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός Εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπασιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· **ὁ** γὰρ ζυγὸς Μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον Μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Οὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα
«ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμα-
σι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε' 24).

Σήμερα, ἡ τάξις αὐτὴ τῶν πραγμά-
των ἔχει ἀνατραπῆ.

Οἱ ἄνθρωποι σταυρώνουν τὴν σάρ-
κα, ἀλλὰ ὄχι μαζὶ μὲ τὰ παθήματα
καὶ τὶς ἐπιθυμίες, ἀλλὰ ἴσως μὲ τὴν βοήθεια τῆς ἴδιας τῆς
σάρκα καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν. Πῶς βασανίζουν τὰ σώματά τους
σήμερα μὲ πλησμονὴ τροφῶν, μὲ μέθη, μὲ λάγνες πράξεις, χο-
ροὺς καὶ εὐωχίες!... Ἀκόμη καὶ ὁ πιὸ ἄκαρδος ἄνθρωπος δὲν
ταλαιπωρεῖ τὸ ζωντανό του μὲ τέτοιο τρόπο.

Ἄν ἦταν νὰ δώσουμε στὴν σάρκα μας ἐλευθερία καὶ λογι-
κὴ, ὁ πρῶτος λόγος τῆς θιά ἦταν ἐνάντια στὴν ἐρωμένη τῆς,
τὴν ψυχὴ, ἐπειδὴ εἰσχώρησε παράνομα στὶς ὑποθέσεις τῆς
σάρκα, τῆς κουβάλησε πάθη, τὰ ὅποια τῆς ἦταν ἄγνωστα
καὶ τὴν βασάνισε μὲ τὰ σαρκικὰ αὐτὰ πάθη.

Οἱ σωματικὲς μας ἀνάγκες εἶναι οὐσιωδῶς ἀπλῆς καὶ ἀπα-
θειῆς. Προσέξτε τὰ ζῶα: Δὲν τρῶνε περισσότερο ἀπὸ ὅσο χρει-
άζονται, δὲν κοιμῶνται ὑπερβολικὰ καὶ ὅταν ἱκανοποιήσουν
τὶς σαρκικὲς ἀνάγκες τους στὸν καιρὸ τους, παραμένουν ἤρε-
μα τὸν ὑπόλοιπο χρόνο.

Μόνο ἡ ψυχὴ ξεχνᾷ τὶς καλλίτερες κλίσεις τῆς καὶ μὲ τὴν
ἀκράτειά τῆς προσθέτει στὶς βασικὲς σωματικὲς ἀνάγκες ἕνα
πλῆθος ἀφύσικων κλίσεων.

Ὡστόσο, γιὰ νὰ ἀποκόψη κανεὶς μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο
ἀπὸ τὴν ψυχὴ του τὰ σωματικὰ πάθη, μὲ τὰ ὅποια ἔχει ἐμβο-
λιασθῆ, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ σταυρώσῃ τὴν σάρκα. Καὶ
αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνο ἂν τὴν στερήσῃ ἀπὸ τὴν πλησμονὴν
ἀγαθῶν ἢ μὲ τὴν κάλυψι τῶν ἀναγκῶν τῆς σὲ πολὺ μικρότερο
βαθμὸ ἀπὸ ὅσο ἀπαιτεῖ ἡ ἴδια.

□

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκ-
κλησίας», τόμος Α', σελ. 76-77, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019. ●
Ἐπιμέλ. ἡμετ.